

Cílem této bakalářské práce je shrnout metodické přístupy ke kvantifikaci horizontální depozice síry a dusíku z mlhy a námrazy formou rešerše odborné literatury dostupné na toto téma. Atmosférická depozice představuje soubor procesů, kterými jsou znečišťující látky přenášeny z ovzduší na zemský povrch, čímž přispívá k samočištění atmosféry. Zároveň tak však představuje vstup těchto látek do dalších složek životního prostředí. Atmosférická depozice se dělí na složku suchou, probíhající za nepřítomnosti srážek, a mokrou, odehrávající se během srážkových událostí. Mokrú depozice je dále dělena na vertikální (déšť, sníh, kroupy) a horizontální (mlha, námraza, jinovatka). Běžným postupem získání celkové depozice je v dnešní době součet její suché a vertikální mokré složky. Ukazuje se však, že takto získané údaje jsou významným podhodnocením skutečné celkové atmosférické depozice (např. Hůnová et al., 2011) a při nezahrnutí horizontální depozice tak ve skutečnosti neznáme celkové zatížení životního prostředí. Význam horizontální depozice roste s nadmořskou výškou (Lange et al., 2003). Významnou skutečností je také to, že horizontální srážky bývají více mineralizované a zůstávají delší dobu v kontaktu s vegetací. Problémem jsou zatím velké nejasnosti v hodnotách horizontální atmosférické depozice v různých oblastech z důvodů její místní i časové proměnlivosti. Měřících stanic je zatím malý počet a při extrapolaci na větší území tím dochází k nepřijatelnému zkreslení (Ostatnická et al, 2012). Pro stanovení horizontální depozice existuje několik metod, problémem pro většinu z nich zůstává velká náročnost na množství a kvalitu vstupních dat, která často nejsou k dispozici. Tato bakalářská práce je zaměřená na metodiku stanovení horizontální depozice sloučenin síry a dusíku, které snižují pH srážek a způsobují tak kyselou depozici a acidifikaci složek životního prostředí; sloučeniny dusíku se také podílejí na eutrofizaci.